

Men naar Udkastets Regler om *Publicitet* ved Selskabets Stiftelse (jfr. Udkastets § 6 Nr. 4, § 17 Nr. 6 og Statusopgørelse ifølge § 47) gennemføres, er der sat en Bom for saadan Hemmeligholdelse. Herefter ville da saavel de øvrige Aktietegnere som Selskabets Kreditorer fra første Færd være fuldtud paa det Rene med det virkelige Forhold og træffe deres Bestemmelse om Aktietegning og Kreditgaven i Overensstemmelse dermed. Vi kunne heller ikke indse, at Udkastets Bestemmelser i Virkeligheden give nogen Sikkerhed for, »at der i det mindste fra først af foreligger den Valuta, som Aktiekapitalen angiver«; men vi mene for øvrigt heller ikke, at en Aktielovgivning under Nutidens Forhold kan eller bør sætte sig et saadant Maal. Tværtimod ere vi med Udvalgets Flertal fuldtud enige i, at Lovgivningen ikke kan eller bør indeholde Bestemmelser, der *direkte* gaa ud paa at skulle afgive Sikkerhed for, at de Indskud i andet end rede Penge, der skal kunne gøres af Aktietegnere, eller de bestaaende Forretninger eller andre Formuegenstande, som Selskabet skal overtage, ikke ere ansatte over deres Værdi. Men vi kunne da ikke finde et særligt Forbud mod Udgivelse af Aktier under deres Paalydende velbegrundet, saa meget mindre som det jo er indlysende, at Offentligheden, naar Udkastets Publicitets-Bestemmelser gennemføres, aldrig vil kunne være i Tvivl om den sande Beskaffenhed af *dette* Forhold, hvorimod det dog ofte kan være tvivlsomt, hvorvidt Apporter og overtagne Forretninger ere ansatte til en Værdi, der afviger mere eller mindre fra den rette.

For saa vidt nu Ydelsen fra Selskabets Side af en Garantiprovision som den nævnte i sig selv maatte anses som forkastelig, vilde vi vel kunne forsone os med Bestemmelsen, omend vi som anført maatte finde den lidet rationel i Sammenhæng med Udkastets øvrige Bestemmelser. Men nu turde Forholdet yderligere være det, at Ydelsen af saadanne Garantiprovisioner indenfor rimelige Grænser ofte har været

og fremtidig sikkert vil være en afgørende Betingelse for, at Selskaber, mod hvis Eksistensberettigelse ingen gyldig Indvending kan rejses, træder ud i Livet. Man kan nu ikke herimod henvise til, at Forholdet da fremtidig vil kunne ordnes saaledes, at Garantiprovisionen tages af en *Overkurs*, hvortil Aktierne udbydes. En saadan Mulighed er vel til Stede, men vi anse den som væsentlig teoretisk, idet vi ikke kunne tro, at det aktietegnende Publikum i noget nævneværdigt Omfang vil kunne vænnes til at tegne Aktier i nydannede Selskaber til en Kurs over *Pari*. Vi antage langt snarere, at man i paakommende Tilfælde hurtig vil finde paa at ordne sig paa den Maade, at der i Stiftelseskontrakten træffes en særlig Bestemmelse om, at Garanterne skulle have en »Godtgørelse i Anledning af Stiftelsen« — en Omvej, som Bestemmelsen i Udkastets § 5 Nr. 9 synes at give direkte Anvisning paa, men som samtidig synes at gøre Forbudet mod Udstedelse af Aktier til Underkurs temmelig illusorisk.

Paa den anden Side ere vi, som ovenfor bemærket, fuldt ud enige med Flertallet i, at det vilde være heldigt, om en Aktielov kunde frembyde nogen Sikkerhed imod, at en *betydelig* Del af Selskabets Aktiekapital ikke har været til Stede fra første Færd. Men vi mene, at dette Formaal langt sikrere og uden at frembyde Betænkeligheder som de ovenanførte, vilde kunne naas ved en Bestemmelse om, at Omkostningerne ved Selskabets Stiftelse ikke maa andrage mere end et vist Beløb, f. Eks. 5 pCt. af Aktiekapitalen. En saadan Bestemmelse vilde formentlig, naar den ledsages af en tilsvarende Straffebestemmelse, afgive nogen virkelig Betyggelse mod grove Manipulationer ved Selskabets Stiftelse, og samtidig give en tilstrækkelig bred Margin til Ydelse af en Garantiprovision inden for rimelige Grænser i Tilfælde, i hvilke Ydelsen heraf er paakrævet af Forholdene. Da Udvalgets Flertal imidlertid har stillet sig afvisende over for denne